

*Glasilo učencev JVIZ
Destrnik-Trnovska vas*

SONČNI GRIČ
2005/06

Vražja dekleta so osvojila naslov državnih prvakinja

ŠAMPIONI PO ČASILSKO

SODNIK SI VIDO KI ŽOGOP??

PA DAJTE ŽE TOTI PRESNETI GOL

BARCELONINI NAVIJAČI SE LAIKO SKRIJEJO

KRIZNEMU ŠTABU NI BILO TREBA ZASEDATI

ZMAGA
JE ŽE
NAŠA

SODNIK
PAZI SE!
VIDIMO TE!

PO NAČELIH FAIR PLAYA DO NOVIH ZMAĞ

IZ ROK PRVAKA V ROKE PRVAKINJAM

Drage bralke, dragi bralci!

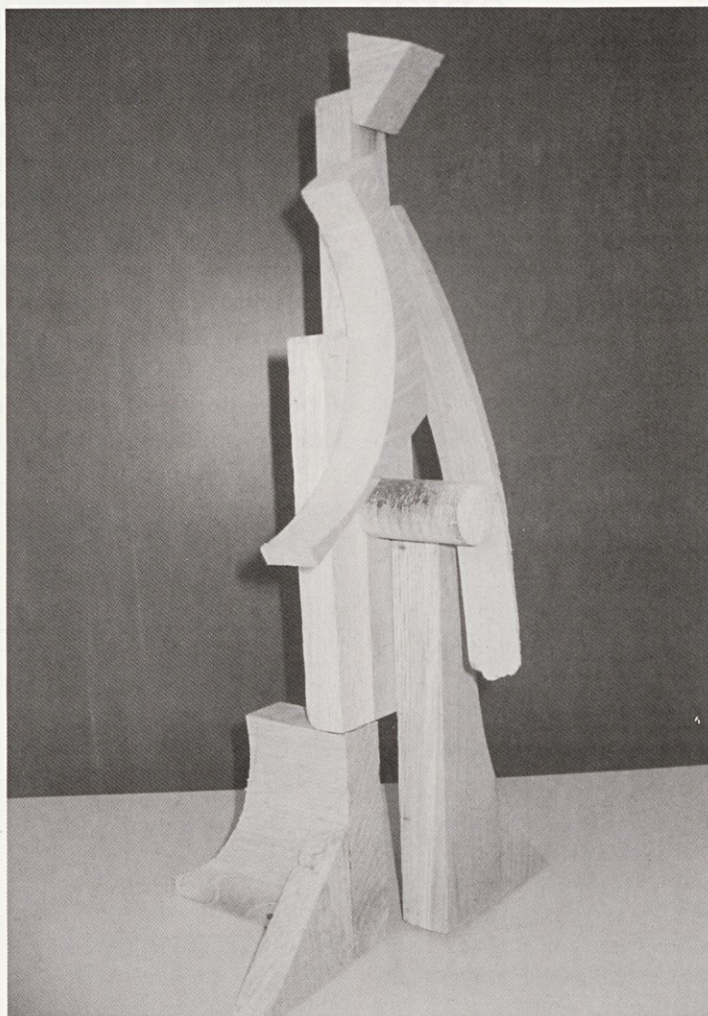
Ob koncu šolskega leta – v maju, mesecu ljubezni, smo ponovno izdali naše glasilo Sončni grič. Le-to je nastalo po zaslugi učencev, ki so tako izrazili svojo ustvarjalnost, domiselnost in kreativnost, ter seveda njihovih učiteljev.

Učenci so se predstavili skozi poezijo in različne zgodbe, izvedli ankete med sošolci ter pripravili zanimivi reportaži o dejavnostih, ki popestrijo pouk. Za privlačnejšo podobo glasila so poskrbeli še s svojimi likovnimi in fotografskimi izdelki.

Avtorjem in njihovim mentorjem želim še veliko ustvarjalnega navdiha, bralcem pa prijetno branje.

Bližajo se počitnice. Izkoristite jih, kar se da prijetno in koristno. Ne posedajte preveč pred televizijo in računalnikom. Raje pojdite v naravo in uživajte v njej. Prepustite se zaslužnim prostim dnevom, uživajte v brezskrbnih počitnicah!

*Ravnatelj:
Drago Skurjeni*

Aleš Irgolič, 9. r., Mladenič, les

MOJA VAS

V moji vasici je malo ljudi,
veliko veselja,
prepirov pa ni.
Na srečanjih večkrat se zberemo vsi,
pesem veselo zapojemo si.

Trava zelena povsod je okrog,
hiše, drevesa in cvetje povsod.
Dobri ljudje prebivajo tod,
ob strani stojijo, ko potrebuješ pomoč.

Katja Nežmah, 8. a

ŠOLA

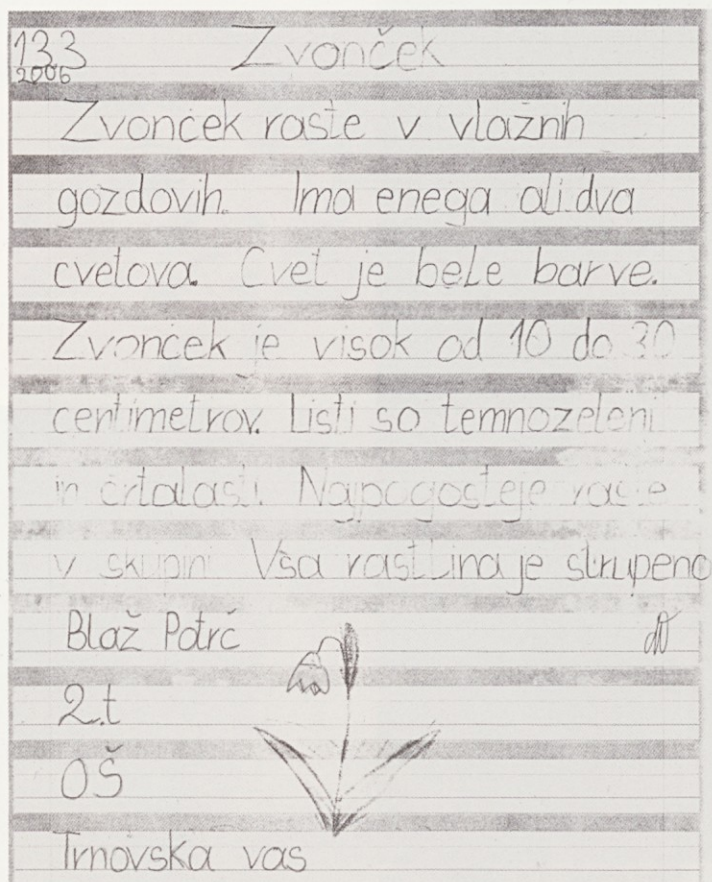
Učenci v šolo prihitijo,
šolski zvonci že zvonijo.

Učenci se po razredih razkropijo,
zadnje naloge še hitro rešitve dobijo.

Učitelj v razred stopi,
med klopmi mir nastopi.
Možgani delajo s polno paro,
saj potrebnega znanja ni malo.

Šolski zvonec spet zvoni,
malica že iz kuhinje pridiši.
Nekaj ur zdaj se lažje vzdrži,
po koncu pa se vsem domov mudi.

Nastja Križan, 8. b

Prvi šolski dan

Prišla bo v deželo jesen in tudi prvi šolski dan.
Jaz sem pa vedno bolj len in zaspan.
Pa je vseeno prišel prvi šolski dan,
bim bam, bim bam.
Zdaj nič nisem več zaspan,
ker sem pri pouku spet zbran.

Matej Žula, 5. b

OPIS MOJE OBČINE

Občina Destrnik leži v srednjih Slovenskih goricah in ima gričevnat relief. Našo občino sestavlja 17 vasi, skozi njo tečeta reka Pesnica in potok Rogoznica. Ima 800 gospodinjstev in 720 družin. Tukaj živi približno 2500 ljudi, od tega 1300 žensk in 1200 moških. Povprečna starost je 39 let. Zaposlenih je 1250 ljudi, 250 je nezaposlenih. Ljudje večinoma delajo v drugih krajih. Destrničan zasluži približno 130.000 sit. Veliko se jih preživlja tudi s kmetijstvom. Moja občina ima sedem javnih zgradb. To so: cerkev, šola, občinska stavba, gasilski dom, vrtec, pošta in nekaj kulturno-zgodovinskih spomenikov, kot so kapele, kužna znamenja, spomeniki in spominske plošče.

Matej Žula, 5. b

ČRMLJA

Vas leži SZ od središča Trnovske vasi. Ima 90 prebivalcev in 21 hiš. Ljudje delajo na kmetiji, nekateri se vozijo v službo. Vse naokoli je veliko travnikov, njiv in gozdov.
Pri mojem dedku in babici stoji kapela. Ima tudi zvon. V njej je Marijin kip.

Rok Korent, 5. u

OBISK ŠKARJAKOVEGA MUZEJA

V petek, 16. 12. 2005, smo se učenci petih razredov devetletke odpravili na kratek izlet v Škarjakov muzej. Ko smo prispeli, nas je prijazno pričakal gospod Brenčič, ki nas je popeljal v notranjost muzeja. Povedal nam je, da je Škarjakov muzej nekoč že gorel, in sicer leta 1978, takrat so nazadnje v njem živeli ljudje. Nato nas je peljal v sobo, kjer so nekoč spali in jedli naši predniki. V kotu stoji tudi krušna peč, na kateri so spali otroci. Na njej danes stoji stari parni likalnik in nekaj loncev za kuhanje. Okoli mize so postavljene klopi, pod posteljo je »hanžek«, s katerim so si nekoč pomagali sezuvati čevlje. Ob postelji stoji omara, v kateri so shranjevali oblačila. Na njej je oltarček, ob katerem

so nekoč molili. Ogledali smo si tudi črno kuhinjo, v kateri je nekaj stare posode in peč. Gospod Brenčič nam je pokazal prostor, v katerem so orodja, kakršna so uporabljali nekoč, med njimi je tudi preša. Po ogledu smo se odpravili nazaj v predprostor, kjer smo se odžejali s sladkim čajem. Nato smo se poslovili in se odpravili nazaj proti šoli. To je bil zame zares poučen in zanimiv dan.

DESTRNIK

Destrnik lep je kraj,
vse naokrog je pisani gaj.

Po kraju se siva cesta vije,
ena levo, druga desno,
obe vodita v mesto.

V Destrnik se vrni kdaj,
saj veš, da tu je pravi raj.

Martina Pukšič, 8. b

Mateja Kovačič, 5. b

Sončni grič - maj 2006

MOJA VAS

Živim v Sovjaku, ki leži SZ od šole v Trnovski vasi. V vasi je 23 hišnih števil in 83 vaščanov. Najvišja točka v Sovjaku je na nadmorski višini 308 m. Prebivalci Sovjaka se ukvarjajo s kmetijstvom, nekateri pa hodijo v službo. V vasi stoji križ, ki je bil postavljen v zahvalo, da se je gospodar srečno vrnil iz prve svetovne vojne. Kapela je bila zgrajena leta 2002, postavili so jo Krajnčevi otroci. Posvečena je sv. Ludviku in materi božji.

Na gričevnatem delu je precej vinogradov.

Vas je dobila ime Sovjak za to, ker je v bližnjem gozdu veliko sov.

Lucija Kuhar, 5. u

MOJA KMETIJA

Na moji kmetiji imamo šest krav in dva telička. Ko bosta dovolj velika, ju bomo prodali. Krave so rjavo-bele barve. Zvečer in zjutraj jih spustimo na pašo. Vsak dan jih mama pomolze. Mleko odpelje na mlekarino. Imamo tudi traktor rdeče barve. V svinjaku imamo nekaj svinj. Zaprte so z železno ograjo. Vsak dan jim damo hrano. Zelo rade jedo solato in travo. Na njivi posejemo koruzo in pšenico. Vsa dela na njivi delamo strojno. Mene delo na kmetiji ne veseli preveč. Včasih pa tudi jaz kaj pomagam.

Sebastjan Emeršič, 3. a

MOJ DOM

Naša hiša stoji v Črmlji. Stara je 15 let. Obdajajo jo gozdovi, travniki in njive. Zgrajena je iz siporeksa. Fasade še nima. Streha je pokrita s salonitnimi ploščami. Temelji so betonski.

V stenah je 18 lesenih oken.

V pritličju imamo: predprostor, kopalnico, stranišče, shrambo, kuhinjo, sobo, garažo in klet, v nadstropju pa sta dve spalnici in dve otroški sobi. Moj dom mi pomeni varnost.

Boštjan Rola, 3. t

6.1.
2006

Narek

avto kolo znak

šola torba zima

svinčnik snežak

Miš je sir.

Muca lovi miš.

Imam nove uro.

Tomara in Uroš se smocata

Venesa Kuhar 2.t

OŠ Trnovska vas

Sončni grič - maj 2006

MOJA SOBA

Moja soba je moje svetišče, včasih spremeni se tudi v igrišče.

V moji sobi je včasih prelepo, ko je ne pospravim, pa je prav grdo.

Največja težava pa me čaka, ko mama reče, naj izgine vsa navlaka.

A ko vse je urejeno, v sobi počutim se kot prerajeno.

V moji sobi lep dan preživim, zvečer pa v njej sladko zaspim.

Zjutraj v njej se zbudim, čez dan pa se tu učim.

Sanja Potrč, 7. b

MOJA SOBA

Moja soba je včasih razmetana, ni vedno lepo postlana.

V kotu stoji omara, lepo je kostanjevo rjava.

V sobi spim, si mir želim, ko za šolo se učim.

V svoji sobi lahko sem zbrana, v njej sem tudi razigrana.

Ko jo zapustim, za seboj zaprem vrata.

Moja soba je edinstvena in je ne dam, saj rada jo imam.

Moja soba je moje varno zavetišče, kakršnega marsikdo v svetu išče.

Sandra Arnuš, 7. b

MOJ DOM

Moj dom stoji ob cesti v Bišečkem Vrhju. Hiša je stara 32 let. Zgradila sta jo dedek in babica. Ob njej stoji hlev, za njim pa so vrt, vinograd in sadovnjak. Hiša stoji na betonskih temeljih.

Zidana je iz opeke. Zunanji ometi so iz peska, cementa in apna. V stenah so bila najprej lesena okna, ki pa jih je ati dal zamenjati s plastičnimi. Tudi fasada je prenovljena in toplotno izolirana. Streha je pokrita s kritino Bramac. Povečana je tudi notranjost, tako da sem dobila svojo sobo. V hiši so še Urškina soba, kuhinja, spalnica, kopalnica in shramba.

Pred nekaj leti, ko je ati hišo podedoval po babičini smrti, smo jo popolnoma prenovili. Dedek živi v svojem delu hiše, ki se drži naše.

Naša družina je drugi rod v tej hiši, tretji rod pa bom jaz oziroma moja družina. Takšna je moja želja.

Ana Švarc, 3. t

MOJA SOBA

Včasih je pospravljena,
včasih razmetana.

Včasih nered se kar vrsti,
a pospravljat se mi ne mudi.

Na stenah so fotografije,
včasih čisto motne od umazanije.

Čeprav imam v sobi veliko stvari,
čudno, da včasih nereda skorajda ni.

Ko bi le vedno bilo tako,
da pospravljati ne bi treba bilo.

Tamara Fekonja, 7. b

OBISK IZ INDIJE

V ponedeljek, 30. 1. 2006, smo dobili nepričakovan obisk iz Indije. To je bil gospod Martin in s seboj je prinesel indijska glasbila. Imel je boben, sestavljen iz dveh delov. Ko je udaril po njem, je oddal glas, kakršnega je hotel. Predstavil nam je tudi značilno indijsko glasbilo, ki je bilo izdelano iz polovice buče. Čez bučo je bila položena ozka hrastova deska, na koncu pa je imela polovico bučke. Na deski so bile pritrjene strune. Ko je glasbenik igral na ta instrument, je bil v posebnem sedečem položaju s prekržanimi nogami. Zaigral nam je tudi na leseno ustno harmoniko. Pokazal nam je, kako sedijo v Indiji, ko igrajo. Na koncu smo zapeli eno indijsko in eno slovensko pesmico. V njegovi družbi smo se imeli lepo.

Anja Klasič, 3. t

MOJ PSIČEK

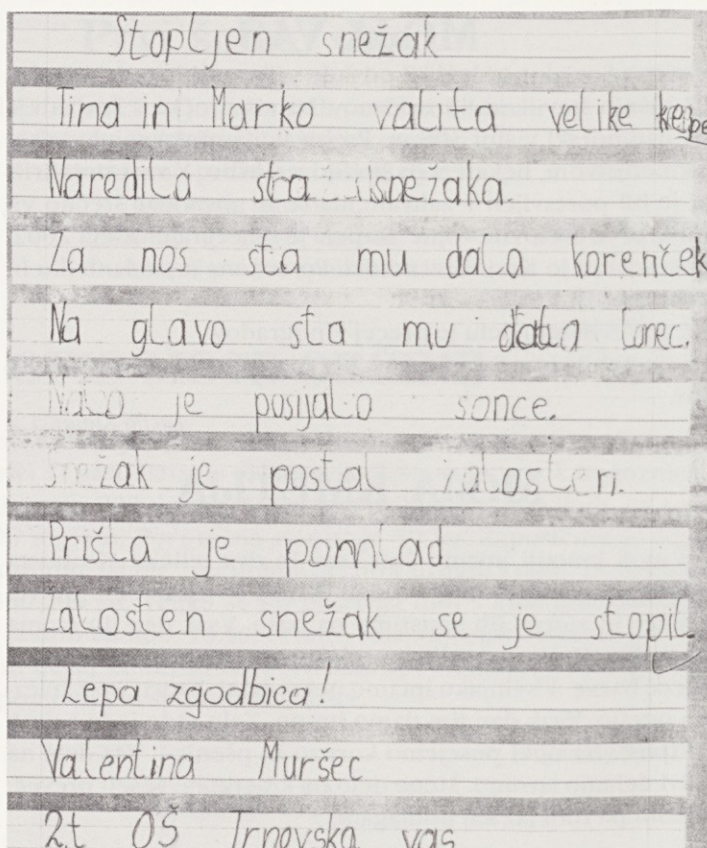
Moj psiček je bel in ima črne lise, črne uhlje in črne kremplje. Ima bel rep, je mehak in nežen. Je dalmatinec. Velik je okrog 37 cm. Je plišasta igračka. Spi zraven mene. Ko sem v šoli, je na polici zraven medvedka. Ima tudi lepe oči. Dobil sem ga, ko sem se rodil. Ni živ. Ko jem kosilo, spi na blazini. Imam še psička. Niti malo si nista podobna. Ko spim, me moti, ker je prevelik. Je moja najljubša igračka. Nisem še mu dal imena. Ko spi, je pokrit z odejo. Vsak večer me čaka na polici.

Žiga Koletnik, 3. a

MOJ MUCEK LUKA

Moj mucek Luka je črno-bele barve. Rad se igra z vrvico. Ima mamico Rozo in tudi sestrico Nežo. Stara sta dve leti, skotila sta se na isti dan. Neža je črno-sive barve. Ko jemo in pustimo ostanke, jih odnesemo mucam. Pokličem jih: mic, mic, mic, Rozo pa pokličem: Roza, Roza, mujc, mujc. Vsi trije se radi igrajo. Ko sta bila Luka in Neža mala, sta mi sesala prst in me grizla. Mislila sem, da sta lačna, zato sem poklicala Rozo. Vedno je ubogala. Legla je zraven njiju in jima dala sesati mleko. Ko sta se Luka in Neža igrala, sta se tudi stepla. Roza ni imela sreče, ker je njeno Nežo povozil avto. Nežo sem zelo imela rada. Zdaj pa sta mi ostala samo Roza in Luka. Oba imam zelo rada.

Anja Fladung, 3. a

RAČUNALNIK

Računalnik res je dobra stvar.

V njem so mikročipi,
zvočne in grafične kartice,
ki obilo zabave nudijo nam.

Tipke, miške, hitri prsti,
vse lepo v eni vrsti.
Vse to je prav za nas,
da nam krajša čas.

Tomaž Zorec, 7. a

KUŽA

Nekega dne grem po stezici,
obrnem se in pes za mano je.

Rečem mu:

ČE UBIL ME BOŠ,
TOŽIL TE BOM ZA MILIJON IN POL!
Kuža gleda me in reče:
»Kakšen cepec pa je to.«

Maruša Kores, 4. a

NAŠA UČITELJICA

Naši učiteljici je ime Milena. Visoka je 163 cm in tehta 64 kg. Stara je 47 let. Naša učiteljica je zelo spretna. Ima kratke rjave lase s prameni. Oči ima temno rjave. Pogosto uporablja očala.

Najraje se oblači v dolga krila, ker pravi, da je v njih videti višja. Pri športni vzgoji si vedno obleče trenirko. Zelo rada poje in z nami pri likovnem pouku tudi riše. Njena priljubljena jed so makaroni z mesom. Živi v bloku s sinom Matejem.

Ana Vertič, 3. t

Sončni grič - maj 2006

MOJA ZAJČICA

Moji zajčici je ime Flikica. Piše se Hrastar, enako kot mi. Je pritlikave vrste, čeprav je kar velika. Ima sivo, črno in belo dlako. Stara je 5 do 6 mesecev. Po značaju je igriva, radovedna, malce plašna in malo skrivnostna. Najrajši ima zelje, radič in solato.

Neja Hrastar, 2. a

MOJ HRČEK

Ime mu je Puhi. Piše se Kocbek. Star je štiri leta. Je radoveden, igriv hrček. Kožuh je oranžen. Oči ima črne. Rojstni dan ima na miklavževo. Je samo semena. Spi podnevi, buđen pa je ponoči. Njegova največja želja je, da bi bil v mamičinem objemu.

Maruša Kocbek, 2. a

KAKTUS

Kaktus je zelene barve. Ima majhne korenine, steblo in bode oziroma iglice.

V zemlji ima tanke in dolge korenine. Steblo je močno in navpično. Na njem so temne in svetle izbokline, iz katerih rastejo iglice.

Skupaj so zarasla štiri stebila ali več. Hitro rastejo. Visoka so do 25 cm, široka do 15 cm.

Cveti avgusta in septembra. Njegovi cvetovi so belo-rumene barve.

Raste v temni zemlji. Potrebuje le četrto ure sonca na mesec, da preživi oz. ne oveni. Posebno zanimivo je, da ga enkrat na mesec zalijemo s skoraj ledeno mrzlo vodo. Njegova domovina je južna Azija.

Nekateri ljudje ga uporabljajo pri meditaciji. Izpulijo iglice, iztisnejo sok in ga segrevajo do vrenja. Ostale dele kaktusa položijo v svojo bližino. S sokom si tudi umivajo lase.

Spada v družino pandeus kaktus.

Lea Mesarec, 5. u

SESTRIN TELEFON

Ko zazvoni sestrin telefon,
na drugi strani spet je on.

Povabi jo na sladoled,
ona pa mu pove,
da on zanj že ni pravi ded.

Telefona sploh ne dviguje več,
saj on že dolgo ji je odveč.

Sandra Dvoršak, 8. a

JESEN

Jesen se prebudi,
potok žubori,
listje rumeni,
kmet pridelka se veseli.

Jesen se prebudi,
grozd na trsu zori,
klopotec veselo zveni.

Maja Kos, 9. a

DINOZAUER DINČEK

Dinček je star 7 let. Je roza barve. Po hrbtu ima črne pike. Dobila sem ga od sestre Mateje. Vedno spi zraven mene.

Tjaša Matko, 2. a

POMLAD JE ŽE TU

Marko, Katja in Maja so šli na sprehod. Ob potoku so zagledali zvončke, trobentice in vijolice. Nabrali so zvončke in jih odnesli mamici. Bila jih je zelo vesela. Vsakemu otroku je dala poljubček.

Maruša Kocbek, 2. a

ZIMA ODHAJA, POMLAD PRIHAJA

O zima, zima bela,
si še tu?

Dolgo si blestela,
zdaj pomlad ti bo prestol prevzela.

Morala boš oditi,
saj še kurent te odganjal bo,
sneg začel se bo taliti,
cvetje pokrilo bo zemljo.

Pomlad sonce je prinesla,
zvončki že cveto,
metulji se čez travnike podijo,
ptički vesele nam pesmi pojo.

Medved zaspan
je iz brloga prišel na plan,
ljudje pa na polju
delajo vsak dan.

Nataša Imenšek, 9. a

POMLADNO RAJANJE

Otroci Maša, Katja in Samo so odšli na travnik. Srečali so belega metulja. Ko pa so prišli dalje, so videli zvončke, trobentice in vijolice. Nabrali so nekaj zvončkov in jih odnesli domov.

Neja Hrastar, 2. a

Moj rojstni dan

V soboto sem si prižgal televizijo in pogledal risanko, nato sem šel igrati igrice na računalnik in sem do štirih igral. Potem sem se šel igrati z avtomobilčki. Ko je bila ura pet, je prišel Simon na rojstni dan in sva se skupaj igrala. Čez nekaj minut je prišel Alen in počakali smo Tilna. Ko je prišel smo skupaj z Mihijem pol ure igrali namizni nogomet. Potem smo odšli na igrišče na pravi nogomet. Ko smo se naigrali, smo prišli k meni na torto. Bila je zelo okusna in smo vse pojedli. Ob igranju računalnika je čas hitro minil, prišli so po Tilna, nato so poklicali Simona. Nazadnje je očka prišel po Alena, vendar je bil tako prijazen, da se je usedel z mojimi starši in pojedel kos torte. Tudi Alen se je poslovil in mojega rojstnega dne je bilo konec.

Jan Cafuta, 3. a

POMLAD

Pomlad je zaklad,
pomlad je takrat,
ko imam te rad.

Pomlad je lepa,
nikoli ni slepa.

Ko pomlad zaživi,
spet se vse zbudi.
Travnik zacveti,
radi se imamo vsi.

Spomladi rožice vzcveto,
ptički svojo pesem zapoje.

Sandi Anžel, 9. a

POMLADNA PESEM

Pomlad je letni čas,
ki razveseljuje nas.

Sneg se topi,
zvončki cveto,
otroci pa pomladne pesmi pojo.

Ptički na veji žvrgolijo,
metulji po zraku se lovijo.
Voda v potoku žubori,
lepo pomlad nam želi.

Urška Arnuš, 9. a

Mitja Potrč, 9. r., Dama, les

SONČEK

Ko sonček posveti,
jutro zbudi se.

Ko dan se zasmeye,
sonček spet greje.

Ko ura tiktaka,
luna že čaka.

Ko noč oddrvi,
jutro se zbudi.

In ko mi se zbudimo,
se veselo smejimo.

Objamemo sonček
in se veselimo.

Maja Plohl, 4. a

POMLAD

Ko pomlad se prebudi,
beli zvonček zacveti.
Spet nam je lepo,
saj nas topli žarki grejejo.

Pa spet kar naenkrat
veter sneg priveje,
kot da starka Zima
v slovo se smeje.

Čez dan spet je toplo sonce posijalo
snežno odejo je pobralo.
Spet je čutiti vonj pomladi,
ki imamo vsi jo radi.

Pomlad prežene zimo,
tega vsi se veselimo.
Potem pride spet poletje,
tudi tega smo veseli,
saj bomo počitnice imeli.

Marko Petek, 9. a

JESENSKE POČITNICE

Ko sem bil doma, sem s sestrničnima Lariso in Meliso igral nogomet in košarko. Z Laro sva igrala skupaj proti dediju in Melisi in izgubila sva 12 proti 19. Drugi dan je Lara spet prišla na Drsteljo in šli smo v njihovo hišo. Tam smo se igrali vojake. Lara je bila vodja in slišali smo, kot da bi nas napadli. Pripravili smo orožje in jih počakali v hiši. Ko smo prišli v hišo, smo jih šli napadat. Premagali smo jih, zato smo se veselili. Ko je ati prišel v hišo, je rekel, če grem jutri zjutraj k babici. Z veseljem sem odgovoril, da grem. Ati se je šel obleč in v službo. Zjutraj je prišel domov in šel spat. Popoldne je vstal in šla sva k babici. S seboj sem nesel žogo. Ko sem prišel tja, je vrata odprl bratranec Luka in vstopil sem. Babi se je razveselila in ati je spet šel v službo. Z Lukom sva vsak dan igrala igrice na njegov računalnik.

Tilen Lacko Kolar, 3. a

Sončni grič - maj 2006

JESENSKE POČITNICE

V soboto sem imela v Trnovski vasi nastop za otvoritev nove šole. Vse učiteljice in učitelji so prišli na otvoritev. Tudi starši so lahko prišli. Po nastopu je bila na igrišču v Trnovski vasi pogostitev v šotoru. V petek sta šli Mirjana in Simona v Maribor. Mirjana je mamici prinesla ruto in žvečilni gumi. Meni je prinesla kaseto Janezek in srebrne drsalke in žvečilni gumi. Predvčerajšnjim so pri cerkvi podirali velika drevesa. Vaščani iz Janežovskega Vrha so krasili cerkev. Nekaj pred osmo zjutraj smo bili že v cerkvi. Veje smo naložili v prikolico. V soboto sem bila pri babici, ker so imeli koline. Babica je pekla gibanice in mamica je pomagala. Z Lariso sva se igrali.

Anja Fladung, 3. a

JESENSKE POČITNICE

V ponedeljek zvečer so prišli na obisk Klemen, Aljaž in Tjaša. Šli smo igrati igrice na računalnik. Pokazal sem jim igre. Najrajši so igrali pingvinov mini golf. Bil sem žalosten, ker nismo mogli igrati zunaj nogometa in košarke. Ko so odšli, sem šel gledat film Duhovi. Bil je zelo strašen. V torek sem šel na pokopališče. Na grobovih je bilo veliko rož in sveč. Počitnice so zelo hitro minile in moral sem v šolo.

Sebastjan Emeršič, 3. a

POMLAD

Pomlad je prijeten čas,
ko v zraku lebdi ljubezni glas.

Veter z gora prišumi,
odpihne zimske radosti.

Sonce nam obsije dni,
potok veselo žubori,
sneg hitro se stopi.

Ptički žvrgolijo,
pomlad v nas prebudijo.

Pride še pustni čas,
vsi rajamo skozi vas.

Pomlad je v deželi,
čas za ljubezen sva si vzeli.

Saša Fras, Maruša Horvat, 7. a

NOVOLETNI TEHNIŠKI DAN

Ta dan je bil zelo pester. Bil sem pri izdelovanju zvončka in dimnikarja. Pri zvončku je bila učiteljica Milena, pri dimnikarju pa učitelj Gorazd. Za zvonček smo najprej vzeli jogurtov lonček. Na njega smo dali testo. Potem smo ga okrasili s smrekami in zvezdicami. Ko smo to naredili, smo šli barvat. Pobarval sem ga z vijolično barvo, okraske pa s sivo in z zeleno barvo. Dali smo sušit. Ko sem ga videl od daleč, mi je bil zelo všeč. Že je bila malica. Ko smo se namalicali, smo šli delat dimnikarja. Zvončki in dimnikarji so nam uspeli. Učiteljica in učitelj sta bila zadovoljna z nami. Vesel sem, da sem se spet naučil nekaj novega.

Sebastjan Emeršič, 3. a

DRSANJE

V petek, 27. 1. 2006, smo se dobili v učilnici. Po nas je prišla učiteljica Nives. Šli smo se oblačiti in počakati smo morali v avli. Nato smo šli na avtobus. Peljali smo se v Trnovsko vas, kjer smo dobili malico. Ko smo se pripeljali pred dvorano v Mariboru, smo izstopili in še malo čakali, da so drugi odšli iz dvorane. Potem smo dobili drsalke in odšli na drsališče. Ko smo se obuli, smo dali gospodu torbe in čevlje, on pa nam je dal številke. Šli smo se drsat. Jaz sem 20-krat padla, zato me je že vse bolelo. Po končanem drsanju smo šli domov. Na avtobusu smo se živahno pogovarjali o svojih izkušnjah.

Mirjana Koser, 3. a

SANKANJE

V petek, 27. 1. 2006, smo imeli športni dan. Na izbiro smo imeli drsanje ali sankanje. Odločil sem se za sankanje. V šolo smo morali prinesiti vrečo. Ko sem prišel v šolo, smo počakali v razredu. Prišli so tudi veliki učenci. Igrali smo se kviz. Sergej, Tilen in jaz smo gledali. Potem je šel Damjan po malico. Ko smo se najedli, smo šli na sneg. Ko smo se peljali z vrečo, nas je metalo z nje. Veliki so imeli sanke. Veliko smo se sankali in čas je hitro minil. Ko nas je že zeblo, smo šli v razred. Pili smo čaj in se igrali do prvega avtobusa.

Alen Karo, 3. a

BIOLOŠKI ODPADKI

Zjutraj sem vstal. Ko sem se oblekel, sem spil topel čaj. Potem mi je dedi povedal veselo novico, da bo Boštjan prišel črpat gnojnico iz gnojne jame. Ob osmih bo tukaj, je povedal dedi. A je malo zamudil. Prišel je ob devetih. Ata je zaprl zračnike. Odprl je tudi pokrove. Boštjan je zagnal cisterno, da je začela črpati gnojnico. Peljal je desetkrat. Ko je peljal zadnjikrat, sem peljal traktor. Potem sem šel spat.

Danijel Zorčič, 3. a

ZAPADEL JE PRVI SNEG

Nekega nedeljskega popoldneva je zapadel prvi sneg. Lidija je rekla Petru, da bi naredila snežaka. Najprej sta pokotalila dve kepi snega in nastal je snežak. Potem je posijalo sonce in snežak se je stopil.

Barbara Gabrovec, 2. a

Florijan Fras, 5. r, Mavrična krajina, tempera

Jan Budnjar, 4. a

STOJIM NA POSTAJI IN ČAKAM NA VLAK

Stojim na postaji in čakam na vlak ...

Vsa sem nestrpna – oditi hočem drugam ...

Tu so samo tujci,
pravih prijateljev sploh ni.

Vse je neznano, tuje se mi zdi.

Zakaj moram ravno jaz vse to prenašati?

Prizadeli so me ljudje,
ki rada sem jih imela.

Sedaj odhajam,

upam, da spet lahko bom verjela ...

upam, da na svetu podoben kot jaz obstaja nekdo,
ki razumel in podpiral me bo.

Stojim na postaji in čakam na vlak ...

Upam, da mi bo tam lepše, kot je sedaj.

Petra Kramberger, 7. b

STARŠI SE IGRAJO Z IGRAČAMI

Nekega večera sem zaslišala glasove, ki so me prebudili iz globokega spanca. Brun, brun, pip!

Vse je bilo zelo čudno. Pogledala sem v atijevo in mamičino sobo, a tam ni bilo nikogar. Najprej sem pomislila, da imata kakšne opravke v službi. Potem pa je zazvonil telefon. Poklicali sta sosedi Ines in Vanesa. Vprašali sta me, ali sta njuna starša pri nas na obisku. Povedala sem jima, da njunih staršev ni pri nas in da tudi jaz iščem svoje starše.

Vsi otroci iz vasi so klicali svoje sosede in spraševali, kje so njihovi starši. Odločili smo se, da vsak preišče svojo hišo. Pohitela sem domov, da bi poiskala svoje starše. Preiskala sem vso hišo, vendar jih nisem našla. Zaprla sem oči in premišljevala, od kod so prišli zvoki, ki so me prebudili. Takrat sem se spomnila. Podstrešje! Samo tam še nisem pogledala. Stekla sem po stopnicah in odprla podstrešna vrata. Zgledala sem svoje starše, ki so se igrali z mojimi igračami. Tudi ostali otroci iz vasi so našli svoje starše, ki so se igrali z njihovimi igračami. Takrat sem spoznala, da se tudi starši radi igrajo z igračami.

Larisa Pukšič, 4. t

MAMIN OTROŠKI VEČER

Nekega dne sem prišla zelo pozno domov. V kuhinji sem naredila domačo nalogo.

Po večerji sem se hotela preobleči, vendar me je zaustavilo pravo presenečenje.

Mama si je vzela mojega medvedka in sedla na posteljo. Začela je sanjati, a ne za dolgo. Vzela je kocke in postavila grad. Opazovala sem jo in se čudila. Mama me ni opazila. Ko je sestavila grad, se je začela igrati z barbikami. Lepo jih je počesala, oblekla in obula. Potem je zopet vzela medvedka in se igrala.

Pogledala sem na uro, bilo je že 18.00. Mami sem rekla, naj se končno zbudi. Pospravila je igrače in prišla v kuhinjo. Povedala mi je, da se včasih, ko nas ni doma, igra z najinimi igračami. Tako se spominja svojega otroštva, le da je bilo takrat manj igrač. Povedala mi je, da so se takrat igrali s punčkami iz cunj, z lesenimi avtomobilčki, s posodicami, ki so jih izkopali v zemljo, z oglodanimi kockami ...

Povabila me je na igro »človek ne jezi se«. Sprejela sem in kmalu izgubila. V drugi igri pa sem jo prelisičila in zmagala. Pozneje sva pospravili igro in zgradili vsaka svojo utrdbo in vojsko. Nato sta se vojski spopadli. Mami se je kmalu predala. Potem sva se igrali z medvedki, nato pa sva začeli igrati igro »črni Peter«. Mama me je premagala trikrat, jaz pa njo enkrat. Ko sva se naveličali iger, sva pripravili kremne rezine. Nato sva igrali šah. Kaj kmalu me je matirala.

Oče in sestra sta se vrnila zelo pozno. Pojedli smo kremne rezine in se igrali »človek, ne jezi se«.

Tako smo z družino preživel lep večer.

Saša Kramberger, 4. t

Dušanika Fladung, 4. a

Sončni grič - maj 2006

Čarobni kovanec

Zgodilo se je pred približno sedmimi leti. Bil je ponedeljek in ravno sem pisala domačo nalogo iz matematike. Računi so bili tako zelo težki, da se mi je zdelo, da jih niti pri pouku še nismo obravnavali. Tuhtala sem in tuhtala ..., tudi mamu in očeta sem vprašala za rešitve, a tudi njima so bile te naloge španska vas. Sestra mi je predlagala, naj si nekaj izmislim. Saj bi si, ampak imamo takšno učiteljico, ki takoj "primaže" enko v redovalnico, če je naloga narobe rešena ali pa če je sploh nimaš. Ko sem tako razmišljala, sem si zaželela, da bi se prikazala čarobna oseba, ki bi znala brez težav rešiti to matematično uganko. A nič se ni zgodilo. Zvečer sem se odpravila spat, seveda brez matematične domače naloge.

Ko sem zjutraj vstala, sem stopila na nekaj zelo trdega, majhnega in mrzlega. Pogledala sem k nogam in zagledala kovanec, ob njem pa bil list papirja, na katerem je pisalo:

Zdravo Tanja!

Sem vila Dobrosrčnica. Vsakemu poklonim tisto, kar si zaželi.

Slišala sem, da si si zaželela čarobno osebo, ki ti pomaga pri matematiki. Te želje ti na žalost ne morem izpolniti, zato ti

poklanjam čarobni kovanec, s katerim se ti lahko izpolni petdeset tvojih največjih želja.

Lep pozdrav!

Tvoja vila Dobrosrčnica

Najprej sem mislila, da gre za neslano šalo, ki mi jo je podtaknila sestra, a kljub temu sem sklenila poskusiti. Izgubiti ne morem nič. Hitro sem kovanec vrgla v zrak, saj je tako pisalo v priloženih navodilih, in na glas izrazila željo. Rekla sem, da si želim rešeno domačo nalogo. Pogledam v zvezek in res. Pred menoj je bila rešena domača naloga, čeprav je sama nisem rešila. Ugotovila sem, da ima kovanec res čarobno moč. Presrečna sem stlačila zvezek in kovanec v torbo. Sklenila sem, da za kovanec ne povem nikomur. Naj ostali le mislijo, da sem tak genij. Ko sem prišla v šolo, nisem za domačo nalogo povedala nikomur, razen svoji najboljši prijateljici Maši. Hitro je tudi ona prepisala nalogo, nato pa je v razred že vstopila »Kinderjajčka«. Tako smo klicali učiteljico, ker je bila majhna in debela. Takoj je vprašala, če imamo vsi nalogo. Vsi sošolci so osramočeno gledali v tla. Razen Maše in mene. Učiteljica je zahtevala, da zvezke prinesemo k njeni mizi. Stala sem sredi vrste, odprla zvezek in ugotovila, da je domača naloga

čudežno izginila. Se mi je vse le sanjalo? Odločila sem se, da bom naredila preizkus. Stekla sem v klop in iz torbe vzela kovanec. Stopila sem v najbližji kot v razredu, da nihče ne bi videl, kaj delam. Kovanec sem vrgla v zrak in si zaželela, da bi se v matematičnem zvezku prikazala domača naloga. Polna pričakovanja sem pogledala v zvezek, a naloge še vedno ni bilo. Temu sem se zelo čudila, dokler se nisem spomnila stavka iz besedila, da kovanca ne smem uporabljati za grde namene in izkoriščanje. Točno, hotela sem izkoristiti kovanec, da bi vsi mislili, kakšen genij sem. Stekla sem do Maše, ki je stala čisto na koncu vrste, saj me je čakala. Vzela sem torej svinčnik v roke in začela prepisovati. Končala sem ravno takrat, ko je bila na vrsti Maša. Vse je bilo pravilno, zato ji je »Kinderjajčka« napisala petico v zvezek in redovalnico. Prišla sem na vrsto. Z rdečim kemičnim svinčnikom v rokah je uči-

teljica pregledovala račune. Jupi, vse je bilo pravilno.

»Kinderjajčka« mi je brez besed napisala petico v redovalnico in rekla: »Vidim, da si se poboljšala, zato si zaslužiš še dodatno petico.« Bila sem zelo srečna, saj sem prvič v svojem življenju dobila odlično oceno pri matematiki. No, pravzaprav dve. Veselje je bilo še večje, saj so mi zdaj vsi zavidali, prej pa sem veljala za eno izmed najslabših učenek na šoli.

Vedela sem, da lahko s pomočjo kovanca še naprej dobivam same odlične ocene. Pri tem pa sem se zavedala, da ne smem pozabiti najpomembnejšega stavka v pismu: »Kovanca ne uporabljaj za grde namene in izkoriščanje.«

Zavedala sem se tudi, da bo želja enkrat zmanjkalo. A nikoli ne veš, mogoče me še enkrat obišče vila Dobrosrčnica in mi pokloni še kakšen čudežni predmet.

Vse je mogoče ...

Tanja Trinkaus, 5. t

Zaljubi se vame sladica

Sestavine:

- ljubezenske jagode,
- sladkor,
- maline,
- korenček,
- borovnice,
- rdeče mrvice,
- rdeči ljubezenski kakav,
- listi rdeče ljubezenske vrtnice,
- sončni žarek,
- velik rdeč čokoladni srček,
- rdeč med ljubezni,
- sladka ljubezenska smetana.

Priprava:

Ljubezenske jagode narežemo na kocke, zavremo vodo in jagode vsujemo vanjo. Medtem ko vre, zmešamo sladkor, borovnice, korenček, maline, sladko ljubezensko smetano in sončni žarek. Mešanico primešamo k jagodam. Rdeči med ljubezni oblikujemo v več manjših srčkov in jih popečemo v pečici pri 200 °C. Rdeči ljubezenski kakav in liste rdeče ljubezenske vrtnice vsujemo v vrelo vodo. Mešanico vzamemo iz kroga in spečemo v pečici pri 180 °C. Ko je sladica pečena, pritrdimo srčke. Vse skupaj damo v hladilnik za približno 24 ur.

Postrežemo jo lahko skupaj z Vednovsezmorem napitkom.

Filip Krajnc, Larisa Pukšič, Mateja Korent, Aleksandra Kramberger, Teja Gašparič, Katja Kramberger, Rok Čeh iz 4. t

ČAKAM NA VLAK

Ko na postaji čakala sem na vlak,
zagledala sem fanta,
čeprav zunaj bil je mrak.
Vlak prisopihal je med nama,
na peronu ostala sem sama.
K meni bliže stopil je,
vprašal me je,
kam vlak pelje me.
Še sama ne vem,
zato na informacije povprašat grem.
Še karto kupim, vlak počakam,
vstopim,
proti domu veselo se napotim.

Sandra Arnuš, 7. b

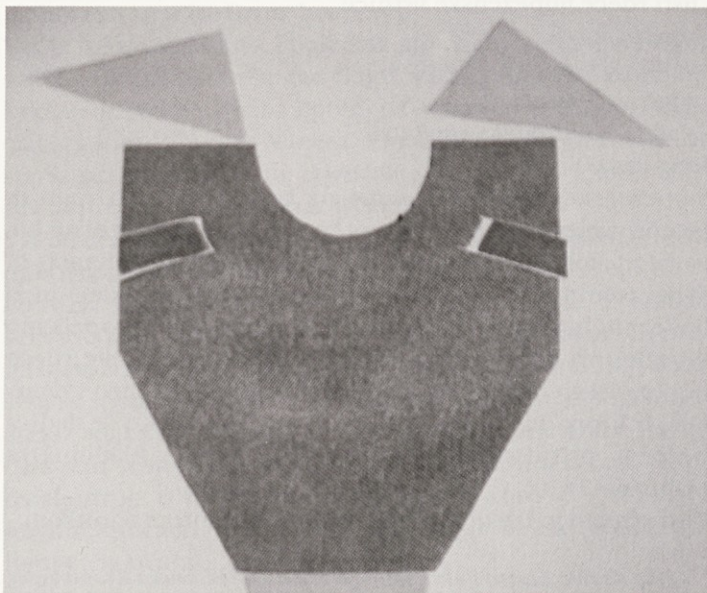
Zaklad

Nekega jutra, leta petsto tri pred Kristusovim rojstvom, sem se odpravil v knjižnico Ivane Trmoglavke v kraju Kankole pri Šajterge. Iskal sem namreč knjigo, ki bi govorila o boju Grkov proti Rusom. Bilo je zelo veliko knjig s takšno tematiko. Nagnil sem se k nekemu stebru, da bi si podrobneje ogledal eno izmed knjig, v tistem trenutku pa so se odprla nevidna vrata, ki so vodila v steber. Zagledal sem zelo velike kupe knjig, po videzu sodeč je imela vsaka najmanj tristo strani. Hodil sem po velikem hodniku in ko sem prišel do konca, sem zagledal velik pozlačen zviti papir. Počasi sem se mu približal in si ga ogledal. Varno sem ga spravil v svoj nahrbtnik in se vrnil k policam s knjigami. Končno sem le našel pravo in se odpravil domov. Seveda me knjiga doma ni več zanimala in hitro sem razprl zviti papir. Na njem je bil narisana zemljevid. Imel je veliko legend, ki jih v tistem trenutku nisem razumel. Po nekaj dneh intenzivnega tuhtanja sem končno razbral, kje se pot pravzaprav začne, in ob prvi priložnosti sem se podal na lov za zakladom. Po moji logiki naj bi se pot začela v Spodnjem Kiflarju in se nadaljevala po najbolj temačnem gozdu, kar sem jih kdaj videl, končala pa naj bi se pri potoku Hajzlc. Čez nekaj ur sem zelo utrujen prišel do označene točke, kjer naj bi bil zaklad. A tam ni bilo nikakršne sledi o njem. Žalosten sem se vrnil domov, seveda brez zaklada.

Celo noč sem tuhtal in buljil v ta trapasti zemljevid. Tedaj me je naenkrat prešinilo, da bi lahko bil pogledal v potok Hajzlc. In res, naslednji dan sem se odpravil po isti poti, le da sem tokrat imel s seboj potapljaško opremo. Oblekel sem si jo in nazadnje še nadel očala ter cevko. Nestrpen, kaj se skriva v potoku, sem skočil v vodo. V njej je bilo veliko odpadkov in seveda veliko »hajzlcov«.

Ko sem že skoraj obupal, sem za nekim kolesom zagledal skrinjo. Hotel sem jo potegniti na kopno, a je bila pretežka. Po mobilnem telefonu sem poklical svojega prijatelja Darkwejderja, ki je izdelan iz ultra lahke pločevine. Pripeljal se je z ultra hitrim vozilom Kankole 5000. Zaklad je iz vode potegnil s svojim umom, ki ga je pridobil z različnimi vesoljskimi vajami. V skrinji je bilo veliko zlata. V zahvalo za njegov trud, sem Darkwejderju podaril trideset zlatnikov. Zaklad sem nato pokazal še staršem, ki so bili zelo veseli. Polovico zaklada smo podarili otrokom v Afriki. Moja zgodba se je končala zelo veselo, predvsem pa bogato.

Vid Murko, 5. t

Marko Petek, 9. r., Bik, barvni linorez

Kako je naša mama kandidirala za predsednico Slovenije

Nekega dne je prišel v Ločič poštar in moji mami prinesel pismo, v katerem je pisalo:
Spoštovana gospa Potrč!

Pošiljamo Vam to pismo, s katerim Vam dajemo dovoljenje, da lahko kandidirate za predsednico države. Gospoda Kovančka smo morali namreč odpustiti, ker ni upošteval zakonov. Če se boste odločili, da boste kandidirali za predsednico, pridite v torek ob štirinajsti uri in petnajst minut v Ljubljano podpisat soglasje.

Lep pozdrav!

Gospod Medvedodlakec

Dnevi so tako prihajali in odhajali, torek je bil nenadoma pred vrati. Mama je morala iti v Ljubljano podpisat soglasje. Ko se je zvečer vračala domov, so jo ljudje ustavljali kar na cesti, da bi dobili njen avtogram. A mama nikakor ni bila prepričana v svojo zmago, saj je kandidiral tudi gospod France Mišnik.

Čez tri dni je tako napočil dan volitev. Ko je komisija pregledovala volilne listke, se je nadvse čudila. Rezultati volitev so bili znani že po devetih minutah. Rezultat je bil takšen: gospod Mišnik je zbral sto en glas, moja mama pa kar tisoč in enega. Tako je mama zmagala.

Prvi dan v službi je bil imeniten. Sedela je za najlepšo mizo na prečudovitem stolu, saj je že dva dni pred volitvami uredila parlament skupaj z gospodom Medvedodlakcem. Tudi gospod France Mišnik ni imel vzroka za žalost, saj je dobil mesto glavnega varnostnika v parlamentu.

Zelo sem ponosna na svojo mamo – predsednico, kajti od zdaj naprej bom dobila več žepnine in oče me bo moral, ko si bom to zaželela, peljati v Ljubljano k mami na obisk, spetoma pa seveda tudi na sladoled.

Če bo mama napredovala in čez nekaj let postala predsednica Evrope, bom tako ponosna nanjo, da me bo morala vsak mesec peljati na morje.

Kakšna pa je vaša mama? Je že kdaj kandidirala za predsednico države tako kot moja?

Martina Kolednik, 5. t

SVET JE OKROGEL ZATO, DA GA OBKROŽA PRIJATELJSTVO

Če je prijatelj res pravi, te nikoli ne pusti na cedilu. S teboj je v dobrem in slabem.

Moja najboljša prijateljica je Maruša. Skupaj se veseliva in smejeva. Zaupava si skrivnosti, hodi na sprehode in si telefonirava. Razumeva se, kot se malokdo. Najino prijateljstvo je trdno kot kamen, ki nikoli ne razpade. Vedno si bova ostali zvesti.

Tudi vam svetujem, da ostanete dobri in prijazni do konca svojega življenja. Svet imejmo radi, pomagajmo revežem, bodimo dobri in strpni do soljudi. Tako bomo pripomogli, da bo na svetu zavladal mir.

Eva Hrastar, 4. a

Sončni grič - maj 2006

Čarovnica in sedem Marsovcev

Nekega dne je čarovnica gledala skozi okno svojega podobno urejenega stanovanja. Naenkrat je kakor strela z jasne zagledala neznani leteči predmet. Zelo se je prestrašila, zato je glasno zavpila: »Aaaaaaaa. Aaaaaaaa.« Čarovnica ni bila hudobna, bila je prijazna, a ne preveč. Leteči predmet se je zelo hitro približeval njeni hiši. Kmalu je bila videla da je to leteči krožnik: »Marsovci napadajo, na pomoč, na pomoč ... Policija, gasilci ... Na pomoč ...« Kmalu je krožnik pristal. Čarovnica ni imela nobenega pribora za čaranje, saj ga je posodila drugi. Nekaj je potrkal: »Na pomoč! Marsovci napadajo! Mogoče imajo puške, ki te spremenijo v okostnjaka!« »Bežite, bežite!« Prišlo je sedem majhnih Marsovcev. Predstavili so se: »Jaz

sem Čačača. Jaz pa sem Tango. Kaos. Tarzan. Činčkonk. Jaz sem Humašaki. Ja-ja-ja-ja jaz p-p-pa Za-za-za-zadnjik.« Čarovnica je s strahom odgovorila: »Ja-ja-ja-jaz se-se-se-sem pa čarovnica F-f-f-f-frnikola.« »Čarovnica jeclja?« »Napada nas sedem palčkov! Zavarujemo čarovnico!« Čarovnica je začudeno pogledala. »Mi nič nočete?« »Ne,« so odgovorili vsi hkrati. »Kar sedite. Boste čaj, piškote?« »Nič ti nočemo, samo na obisk smo prišli v Slovenijo.« »Jaz poznam tudi pesem: Slovenija od kod grdote tvoje ...« »Stop, stop, stop. Ni grdote, ampak je lepote.« »Ne, grdote.« »Ne, lepote.« »Pa grdote.« »Ne, ne in ne. Lepote!« »Vprašaj čarovnico, ali je lepote ali grdote.« »Lepote!« »No, zdaj vesta. Zdaj pa moram v službo.« »Kje pa

delaš?« »V rudniku, tam kopljem bisere.« »Lahko pomagamo?« »Ne! Vi boste čistili doma.« »Dobro. Na svidenje čarovnica. Na delo!«

»Marsovci, Marsovci gremo zdaj na delo vsi, čeprav čarovnice ni, čeprav čarovnice ni, čeeeeepraaaavv čaaaaa-arovniceee niiiiiniiiii, juhej.«

Ko so vse pospravili, so odšli v pekarno, imenovano NI KRUHA, KI GA NI. »Črn kolač, prosim.« »Joj, nimamo ga. Imamo pa kolač Frnikola.« »Na pomoč, čarovnico je ubil in iz nje naredil kruh!« »Ne.« »Pojdimo gledat, če je še živa.« Tako so bili zmedeni, da so vzeli kar ferarija, ki je bil parkiran pred pekarno. Nekaj časa so se peljali, nakar so zagledali rudnik. »Pojdimo pogledat, če je čarovni-

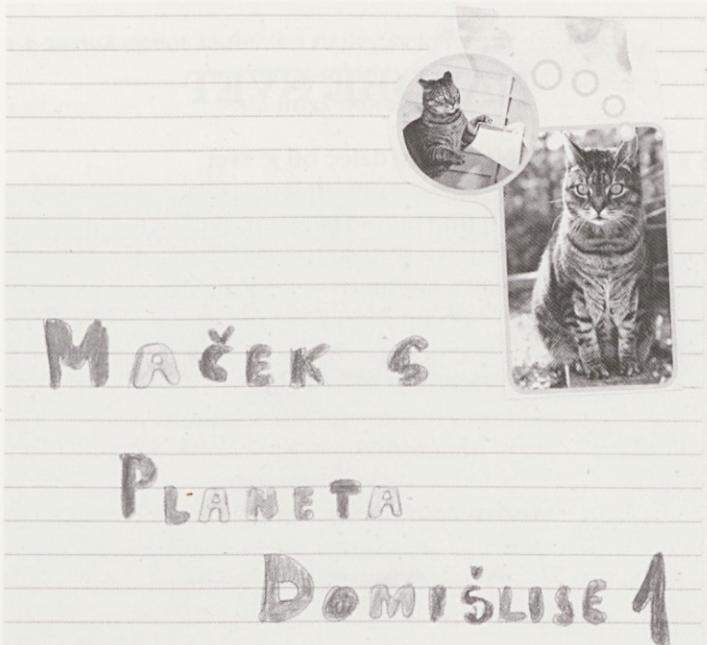
ca še živa. Joj, joj, mislim, da smo v napačnem rudniku.« V rudniku so bili marsožerci. »Na pomoč.« In so odhiteli nazaj v avto. Spet so se nekaj časa vozili, nato so zagledali Frnikolo. Povedali so ji čudno zgodbo in jo odpeljali domov. Marsovci so se poslovili od čarovnice: »Ne moremo več ostati na Zemlji, zato se vračamo. Tukaj je vse tako čudno.« Čarovnica je malo užaljena zamrmrala: »Na svidenje.« Marsovci so ji še zapeli svojo marsovsko: »Na Mars se zdaj odpravljamo, ijaijao, na krožniku nam je lepo, ijaojao, nikoli ne samevamo, ijaijao, saj Mars je, Mars je, Mars je, Mars je, Mars je, najlepši planet na tem širnem svet.«

Uroš Črnko, 5. a

KAJ NAS ČAKA V KINU? – MLADI REŽISERJI MAČEK S PLANETA DOMIŠLJIJE 1

Nenadoma pade neki maček s planeta Domišljije. Najde ga starejša gospa, ki ubogega mačka tako muči, da se mu zvrti. Od takrat naprej ima ta zelo bujno domišljijo. Večkrat se mu sanja, da bi rad nekaj postal. Ko pa nekega večera najde mrtvo žensko, postane detektiv. Zbliža se z drugimi mačkami, s psi in podganami. Skupaj naredijo orožje za iskanje morilca. Vse te živali postanejo pravi profesionalci ...

Maruša Kores, 4. a

Maruša Korez, 4. a

SVET JE OKROGEL ZATO, DA GA LAHKO OBKROŽA PRIJATELJSTVO

Na svetu je veliko ljudi, ki hrepenijo po dobrih prijateljih. Prijateljstvo je dar, ki ga nikdar ne pozabiš. Prijatelju lahko zaupaš vse, tudi tisto, česar te je najbolj strah. Veš, da ti bo pomagal in te nikoli ne bo pustil na cedilu. Z njim se lahko zabavaš in si sproščen. Če izgubiš starše, je prijatelj do tebe sočuten. Pravi prijatelj se nikoli ne norčuje iz tebe.

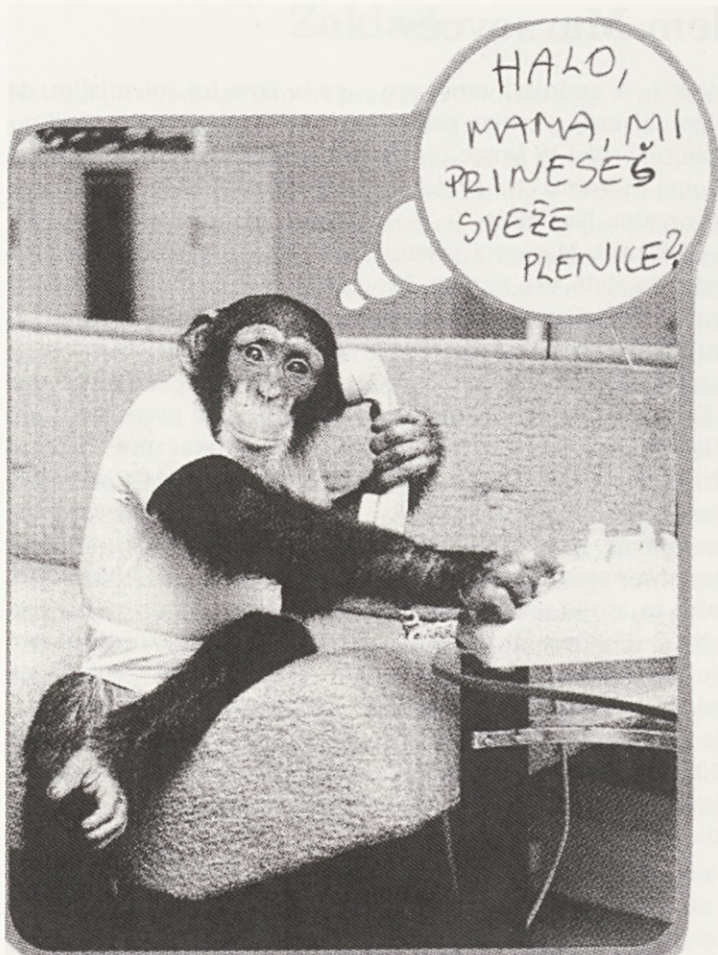
Nikoli si ne zbiraj za prijatelje le tistih, ki so lepo oblečeni, kajti to ne pomeni, da imajo tudi dobro srce. Prijatelji so lahko tudi drugačne polti.

Tudi jaz imam najboljšo prijateljico. Ime ji je Nuša. Skupaj sva doživeli že veliko lepih trenutkov. Vedno me zna potolažiti, ko sem žalostna. To ji tudi vračam. Radi pomagava druga drugi, si zaupava, se zabavava ter si razdeliva sladkarije. Lepo bi bilo, če bi na svetu vladal mir in prijateljstvo.

Maja Plohl, 4. a

Žan Vrečar, 1S 3, Moja družina kolesari, risba s flomastrom

Maruša Korez, 4. a

TI

Ti si kot morje, ki valovi,
si kot voda, ki izhlapi.
Ti si nekaj, kar boli,
srce po tebi hrepeni.
Del mene si,
si kot sonce, ki vedno žari.
Ti kot sanje si,
moja misel vedno k tebi hiti.

Katica Muršec, 9. a

GREŠ Z MANO

Greš z mano, ti pokažem svoj svet,
ki lahko postane tudi tvoj.
V njem ni laži in ne prevar, ni utvar,
je le sreča, ljubezen in radost,
do tvojega srca ga veže most.
Če greš z mano, ti pokažem ta tvoj svet,
povabim te, da prideš vanj živeti.

Skupaj bova tekla po sivih poljanah,
se imela rada in se zabavala.
Ušla bova resničnosti, v kateri živimo vsi.
Ta moj svet je sanjski,
zato vsak dan zbežim vanj.

In ta svet je moj svet domišljije,
v katerega ne more vsak.
Ta moj svet je le za dva, ki sta si usojena.
Greš z mano, da nama bo lepo?

Doroteja Muršec, 8. b

Tjaša Matko, Ls 2, Peter Nos, ilustracija barvna linografija

ZA POREDNE OTROKE

To pesmico malo
zapel bom za šalo,
porednim otrokom v pozdrav:
starši so razgrajači, ropotači, pa tudi strokovnjaki.
Vse so izpustili,
a iz šole vse pozabili.
Otroke so napodili,
ko pa so se vrnili,
so svoje starše napodili.
Starši so jokali,
svoje otroke pa prodali.
Starši so lepo živeli,
vendar na koncu še znoreli.

Maja Plohl, Mario Polanec, Urška Dajčman, 4. a

KJE KDO SPI

Voda spi v reki.
Oblak spi na nebu.
Veverica spi v deblu.
Zvezek spi na mizi.
Slika spi na papirju.
Snežak spi na snegu.
Svet spi na planetu.
Barvica spi v peresnici.
Srce spi v telesu.

Mateja Korent, 4. t

NAROB SVET

Nekje tam daleč bil je svet,
svet, velik in lep.
A ljudje tam so bili čudaški,
še več, bili so bahaški.
Vsa njihova imena so se končala na -a,
ves dan so peli oja oja.

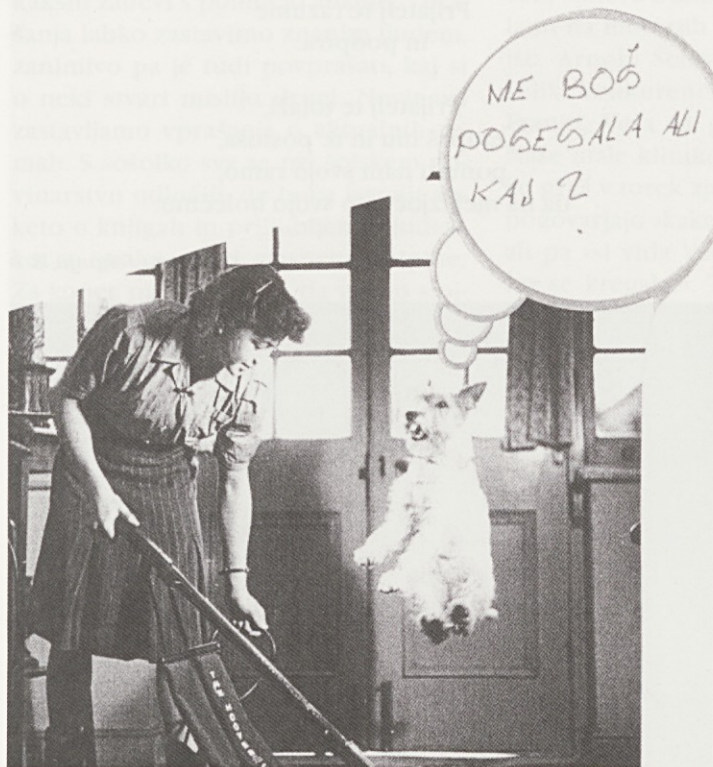
Ta svet je bil res čuden,
saj vsako noč je bil človek buden,
namesto da bi spal,
je zvezde štel in vozal.
A tu pesem se konča,
saj uroka za rešitev nihče ne izda.
Zdaj tudi ta čudni svet že spi,
vse je tiho, le tu in tam kdo smrči.

Monika Kovačič, 7. b
Sončni grič - maj 2006

Kaj mislim o vojnah

Menim, da so vojne nespametne, ker z njimi ogrožamo ljudi. Želijo jih zlobni ljudje, kot je bil Hitler, ki je hotel zavzeti ves svet in mu zavladati, a mu to ni uspelo. Vojne so nasilje za vse. Če hočeš vojne, si nespameten. V njih je veliko smrti in trpljenja. Mislim, da bi jih morali prepovedati.

Primož Prigl, 4. t

Nuša Fekonja, 4. a

KAJ JE LJUBEZEN

Ljubezen je čudna bolezen,
vabljliva, nalezljiva,
odpušljiva, celo neozdravljiva.

Ko začutiš ljubezen,
se svet ti odpre,
srečen si, nikogar sovražiš ne.

Ljubezen najlepša je takrat,
ko si mlad in veš,
da imaš nekoga rad.

Petra Kramberger, 7. b

Gregor Horvat, Ls 3, Peter Nos, ilustracija barvna linografija
Sončni grič - maj 2006

LJUBEZENSKA PESEM

Ljubezen je tista,
ki pride kot strela z jasnega.
Ne da se je kupiti, tudi ne ubiti,
ljubezen pride iz srca,
iztrgati se je ne da.

Ko ga srečaš na hodniku,
srce ti vztrepetaja,
okoli sebe nič ne vidiš,
v glavi se ti vrti, šumi.

Ko ljubezen mine,
pusti ti le spomine.
V srcu vedno tli,
dokler znova ne vzplamti.

Laura Arnuš, 9. a

Damir Kos, 8. b, Babičina posoda, tempera

RADA TE IMAM

Mlada sem še,
dosti ne znam,
a čutim in vem,
da rada te imam.

Urška Kraner, 9. a

MAMI

Mami, ti pomeniš mi vse,
kjer koli sem, mislim nate le.
Še enkrat rada bi rekla,
da rada te imam.

Ti delček mene si,
jaz sem del tebe,
ti sonce si,
ki noč in dan žari.
Tvoje oči se v temi iskrijo,
tvoj nasmeh mi igra simfonijo.

Ti si moj navdih,
iz srca presrečni krik.
Moja svetla zvezda si,
pogrešam te, ko te ob meni ni.

Petra Kramberger, 7. b, Špela Tašner, 7. a

... *ozemite si čas.*

Za

PRVI POMLADNI DAN – 21. MARCA 2006

za **ena** **jst** **naj** **bolj** **no** **rih** **dni**
ki **po** **le** **ša** **jo** **na** **m**
z **i** **m** **s** **k** **e** **d** **n** **i**

Mateja Čeh, 9. a

KONEC

Leto je minilo,
najine ljubezni konec je.
Zdaj drugega ljubim,
oprosti, tako pač je.

Vem, da zdaj me sovražiš,
a dnevi minevajo,
tudi bolečina enkrat mine,
vedno pa pusti kakšne spomine.

Monika Kramberger, 9. a

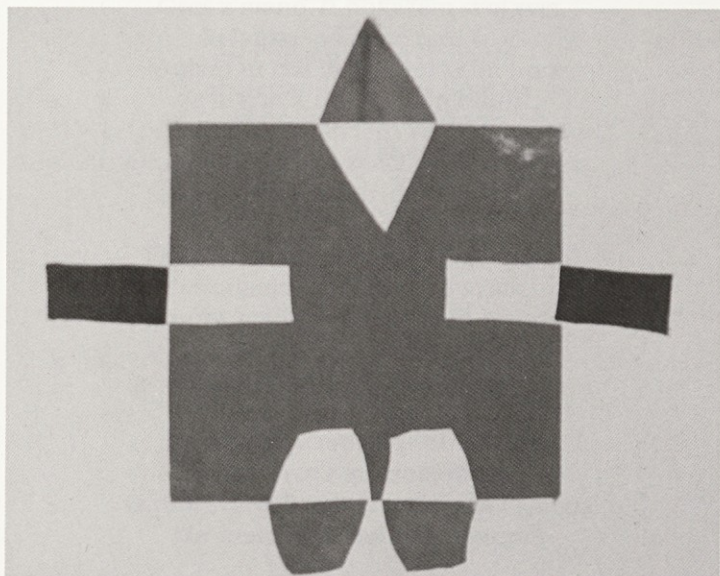
... *ozemite si čas.*

Za

PRVI POMLADNI DAN – 21. MARCA 2006

za **ena** **jst** **naj** **bolj** **no** **rih** **dni**
ki **po** **le** **ša** **jo** **na** **m**
z **i** **m** **s** **k** **e** **d** **n** **i**

Natalija Korent, 9. a

Mitja Potrč, 9. r., Palček, barvni linorez

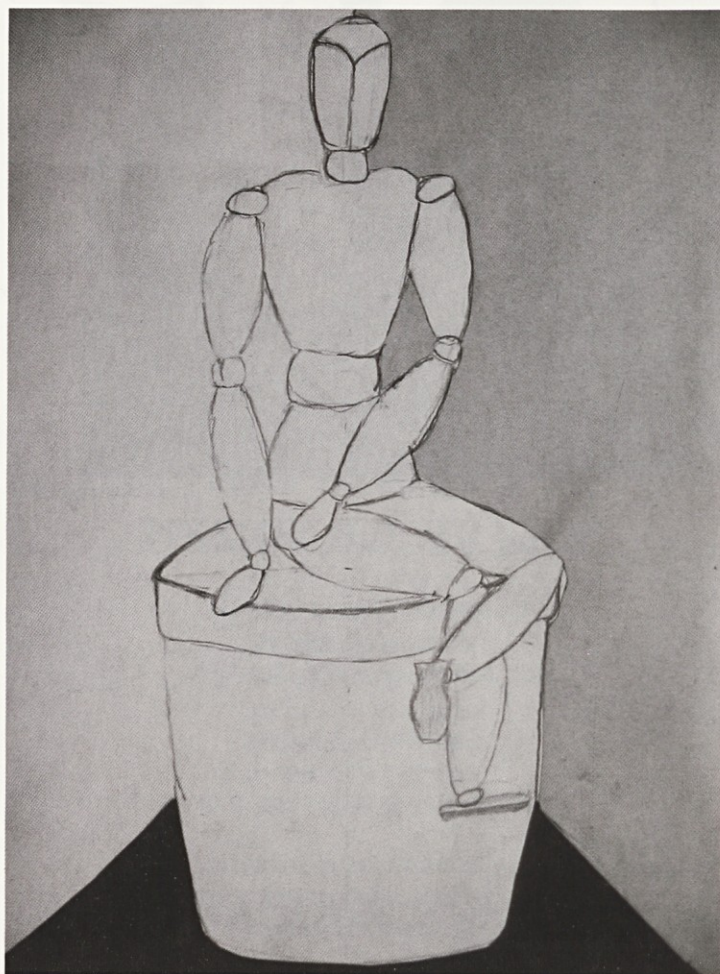
PRIJATELJ

Prijatelj je nekdo,
ki ti pomaga.
Nekdo, ki te ne pusti
na cedilu brez razloga.

Prijatelja imaš rad
in on ima rad tebe.
Prijatelj te razume
in podpira.

Prijatelj te tolaži,
zaupaš mu in te posluša,
ponudi nam svojo ramo,
da na njej izjočemo svojo bolečino.

Mateja Fekonja, 8. b

Laura Arnuš, 9. r., Sedeča lutka, svinčnik, kolaž

SKRIVNOST

Marko ima skrivnost.
Pridno jo skriva,
nas pa to izziva.
Vsak dan nam jo omenja,
nam pa že živce načenja.
Noče nam je izdati,
napisano ima,
a je noče prebrati.
Skrivnosti bi radi prišli do dna,
a nam je Marko ne izda.

Tina Zorec, 7. b
Sončni grič - maj 2006

ANKETA

Vsak ima pravico imeti svoje lastno mnenje o različnih stvareh. Vsak posameznik lahko razmišlja drugače. Po navadi ljudje svoja mnenja soočajo v pogovornih oddajah, poslanci v parlamentu, drugi na različnih sejah. Najbolj enostavno pa je ugotavljanje mnenj o kakšni zadevi s pomočjo ankete. Vprašanja lahko zastavimo znanim ljudem, zanimivo pa je tudi povprašati, kaj si o neki stvari mislijo drugi. Novinarji zastavljamo vprašanja o aktualnih temah. S sošolko sva se pri šolskem novinarstvu odločili, da bova izvedli anketo o knjigah in priljubljenih ljudeh, kot so igralci, pevci, glasbene skupine. Za konec naj še povem, da vedno stojte za svojim mnenjem, ne glede na to kaj si mislijo drugi. Pri mladih je tako, da če priljubljen učenec posluša neko zvrst glasbe, jo bo potem poslušalo še veliko drugih. Pri tem pa jim sploh ni pomembno, ali jim je to tudi všeč. Po-
vejte svoje mnenje, čeprav se razlikuje od drugih.

Naj ... igralec, igralka: 110 anketiranih
Naj ... pevec, pevka: 113 anketiranih
Naj ... knjiga: 94 anketiranih

NAJ ... IGRALEC/IGRALKA

Tuji igralci:

ANGELINA JOLIE (28 glasov)
BRAD PITT (22)
TOM CRUISE (13)
SANDRA BULLOCK (10)
SILVESTER STALLONE (7)
JULIA ROBERTS (3)
JENNIFER LOPEZ (3)
PAMELA ANDERSON (3)
DANIEL RADCLIFFE (3)
ARNOLD SCHWARZENEGER (3)

Slovenski igralci:

ALENKA TETIČKOVIČ (2)

JERNEJ ŠUGMAN (2)
DARIO VARGA (1)

Kot vidimo iz ankete, je opazen vpliv Hollywooda tudi pri nas. Vsi pač radi gledamo ameriške lepotice (Angelina Jolie, Jennifer Lopez, Pamela Anderson, Sandra Bullock ...) in tipe s pištolami na motorjih (Brad Pitt, Tom Cruise, Arnold Schwarzeneger ...). Kljub veliki konkurenci pa imamo radi tudi Franjo, Vesa in gospoda Debevca iz Naše male klinike. Zanimivo je, da se, ko greš v torek zjutraj po hodniku, vsi pogovarjajo »kake je včera meja Veso«, ali pa »si vida Velepčko pa Jarca kak sta se kregala?«. Torej se tudi Slovenci lahko pohvalimo s humorističnimi serijami, ki jih še posebej radi gledajo mladi. Morda pa se bodo čez nekaj let tudi slovenske igralka in manekenke (uspela je Melanija Knavs) ter igralci sprehajali po rdeči preprogi v Hollywoodu.

NAJ ... PEVEC/PEVKA ALI SKUPINA

Tuji pevci, skupine:

EMINEM (10 glasov)
BRITNEY SPEARS (10)
ROBBIE WILLIAMS (10)
50 CENT (8)
SHAKIRA (7)
AVRIL LAVIGNE (5)
DMX (4)
MADONNA (4)
TOKIO HOTEL (4)
2 PAC (4)
KELLY CLARKSON (3)

Slovenski pevci, skupine:

REBEKA DREMELJ (8)
SAŠA LENDERO (7)
OMAR NABER (6)
NEISHA (5)
ANŽEJ DEŽAN (5)

V anketi o najbolj priljubljenih pevcih, pevkah in skupinah še vedno vodijo tuji pevci. Učenci pa so glasovali tudi za Rebeko, Sašo in Omarja, ki so po številu glasov blizu najbolj priljubljenim tujim izvajalcem. Od slovenskih pevcev in pevk so po 2 točki dobili še Alya, Fredi Miler, Domen Kumer in Seestre.

NAJ ... KNJIGA

Tuje knjige:

5 PRIJATELJEV (8 glasov)
HARRY POTTER (7)
SOBA NOČNE MORE (7)
4 ½ PRIJATELJI (5)
RDEČA KAPICA (5)
KURJA POLT (4)
VRAŽJA NOGOMETNA DRUŠČINA (4)
DVOJNA PODAJA (3)

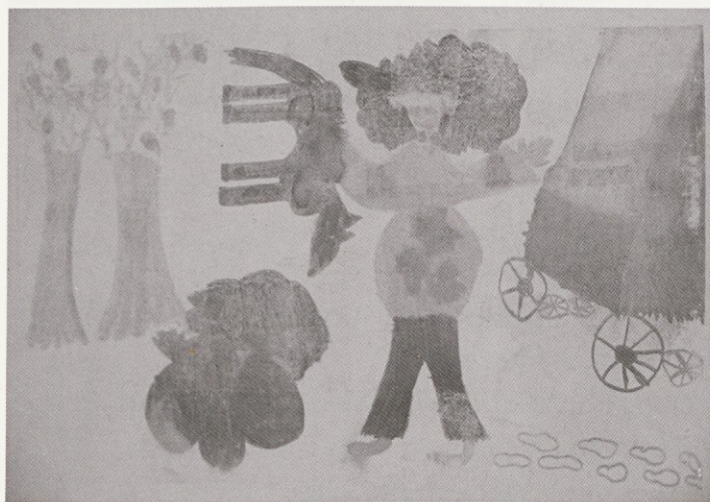
Slovenske knjige:

POD MILIM NEBOM (4)
SOLZICE (4)
ŽIVLJENJE KOT V FILMU (4)
PASTIRCI (4)
LAŽNIVA SUZI (3)
KO ZORIJO JAGODE (3)
ZADNJI MEGA ŽUR (3)

Od tujih knjig so pri nas popularne predvsem srhljivke, pustolovske in »športne« knjige, domišljjski romani ter pravljice. Radi pa beremo tudi ljubezenske knjige in zgodbe iz življenja najstnikov, ki so jih napisali domači pisatelji.

(Na lestvico najboljših so se uvrstili vsi tisti, ki so zbrali najmanj 3 glasove. Izjemo sva naredili pri slovenskih igralcih, saj nobeden ni zbral 3 glasov.)

Anketo sva izvedli:
Anja Janžekovič in Lisa Rode
Besedilo: Anja Janžekovič

Eva Hrastar, *Is 4*, Martin Krpan, ilustracija, barvna linografija
Sončni grič - maj 2006

Ines Švarc, 9. r., Župnišče, svinčnik

Zanimalo naju je, kakšna se zdi šolska malica učencem 8. a in b razreda naše šole. Izvedli sva anketo in povprašali sošolce, katera malica se jim zdi najboljša in katera najslabša. Sodelovalo je 48 učencev, dobili sva 118 odgovorov, od tega 64 za najbolj in 54 za najmanj priljubljeno malico.

NAJBOLJ PRILJUBLJENA MALICA

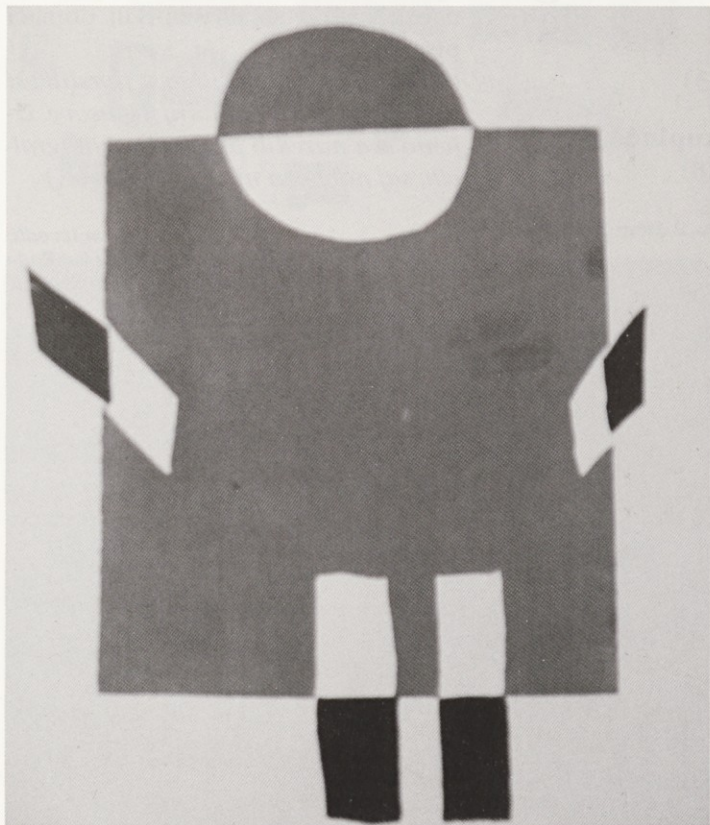
Kar 24 od 64 prejetih odgovorov se je glasilo, da je pizza najboljša šolska malica, 13 glasov je dobil hamburger, 9 paradiznikova ali zeljna solata s posebno klobaso, 5 hrenovke (hot-dog), ostalih 13 odgovorov pa je bilo porazdeljenih med makarone z mesom, štručko s sirom, probiotični jogurt, puranji zrezek, pašteto, mlečni zdrob, cornflakes in sendvič.

NAJMANJ PRILJUBLJENA MALICA

Od 54 prejetih odgovorov za šolsko malico, ki učencem ni všeč, jih je bilo 19 za ribji namaz, 15 za juhe, 5 za kislo zelje, 3 za sirni namaz, 12 pa se jih je porazdelilo med ričet, cornflakes, mlečni riž, hrenovko (hot-dog), zeliščni namaz, kruh z medom, hamburger, puding in makarone.

Po tej anketi sklepava, da se nekateri učenci 8. a in b razreda prehranjujejo zelo nezdravo, saj jim je najljubša tista hrana, ki najbolj škoduje telesu, najmanj priljubljena pa tista, ki je vsaj približno zdrava in malo bolj prijazna našemu telesu.

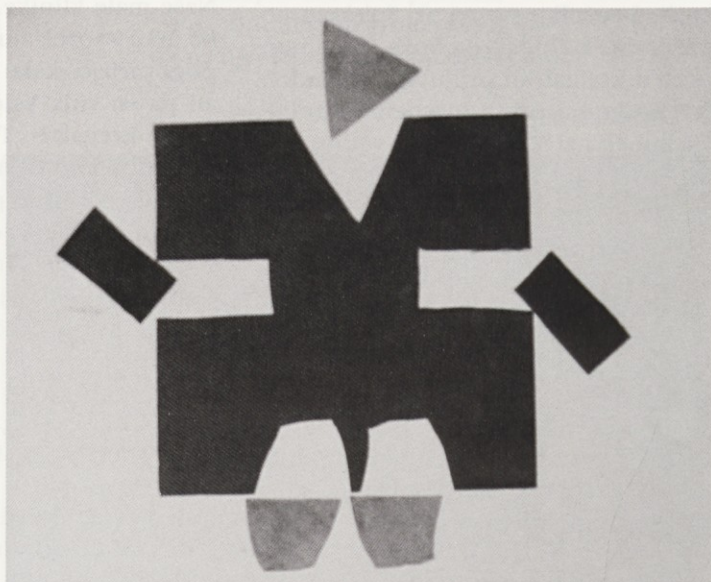
Alenka Murko, 8. a, Valentina Burina, 8. b

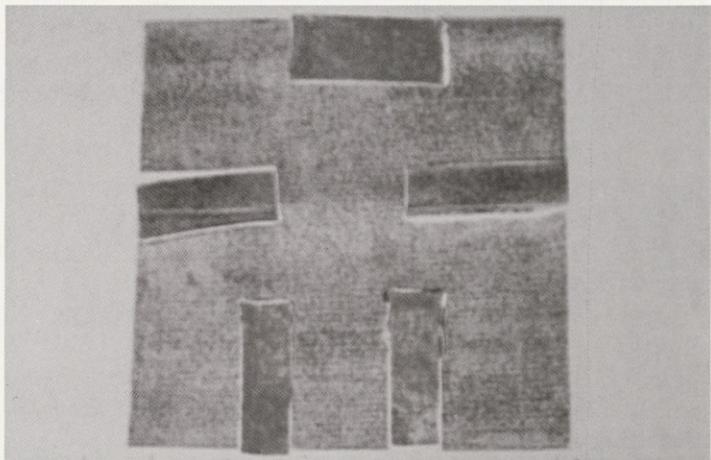
Martina Potrč, 9. r., Figura, barvni linorez

Naš razred šteje 14 učencev, sedem deklic in sedem dečkov. Naša razredničarka je Erika Maurič. V razredu imamo kar nekaj dobrih učencev, pa tudi nekaj takšnih, ki potrebujejo pomoč pri učenju. Naši dečki so zelo nagajivi, imajo radi nogomet, nekateri pa se zanimajo predvsem za pričeske. Tudi deklice smo nagajive, ne zanima nas moda, rade imamo glasbo, predvsem pa se rade prepiramo, čeprav se že dva meseca nismo. Naši sošolci pri predmetih, pri katerih imamo nivoje, so učenci iz 5. c, poučuje pa jih učiteljica Vida Gajser. Smo zelo dobri prijatelji.

Mateja Kovačič, 5. b

Mitja Potrč, 9. r., Razmetani, barvni linorez

Natalija Korent, 9. r., 1/2 človek, barvni linorez

SONČNI GRIČ

Uredniški odbor: Bojana Kolenko, Anja Janžekovič, Alenka Murko, Valentina Burina

Jezikovni pregled: Bojana Kolenko

Likovna oprema: Janko Marinič

Učiteljice razredne stopnje

Tehnična podpora: Jean Bohorč

Naklada: 500 izvodov

Oblika in tehnično urejanje, fotografiji na naslovnici: Pika, Zmagoslav Šalamun, s. p.

Tisk: Tiskarna Grafis, Rače

Anemari Pihler, 1. t

Neja Hrastar, Ls 2, Flavtistka Eva, akvarel

Žiga Kopitar, Uroš Čeh, 7. b, Na plaži, kolaž

Po**M**lad je **LEMA** !
ROže **CVETI**JO.
NAra**VA** se **prebuj**a o.
LIsti **PO**st**AN**e**JO** **ZEL**e**LI**,
TRavi**NI** **OD** **REGR**ETA
BUmi**NI** !

Martina Potrč, 9. a

Tilen Lacko Kolar, Ls 3, Kolesarji v gozdu, risba s flomastrom

Sandi Lenart, Denis Perger, 7. a, Prijatelji, kolaž

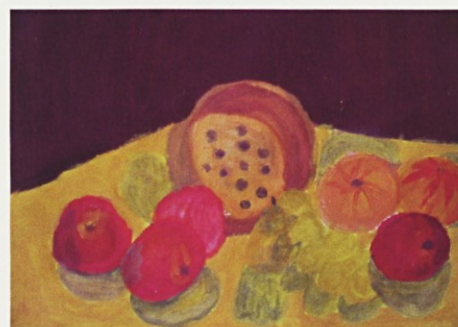
Matej Zelenik, 1. a

Tina Zorec, 7. b, Čudežna sončnica, tempera

Lisa Rode, 8. a, Pod oknom, tempera

Tadej Kolarič, 7. a, Tihožitje s cedilko, tempera

Alen Čuček, 1. a

ptičja gripa :
ne Grozi mu 30 let zapora a **M**pa**K**
Smr**t** **k**er je
Morda **O**ku**Z**en!
Ne hranite in ne božajteptic!
za Zdravje **vze**mite
neoSeptolete!
SE ŠE KAJ VIDIVA?
na **za**lo**s**t
ne !

Ines Švarc, 9. a

prava ljubezen
premaga
vse OVIRE
ljudje ne bodo mogli
več živeti brez narave
IN
ljubezni
ljubezen JE LAHKO IGRA

Karmen Čeh, 9. a

TO JE BOTANIČNI VRT!!! UPS ... POMO-
TA, TO PA ŽE NI BOTANIČNI VRT!! TO
JE VRT SOSEDE BOTANIČNEGA VRTA.

POGLEĐ NA BOTANIČNI VRT!! PAŠA
ZA OČI UČITELJIC, KI SO ZASVOJENE
Z VRTNARJENJEM!!

KAKA ZANIMIVA RAZLAGA!!

V BOTANIČNEM VRTU SMO SI OGLED-
DALI TUDI SVINJE!! TE SO SE RAVNO
SONČILE!!

SILVO, KAJ PA TAK SMRDI??

MARJAN PA JE DELAL POČEPE!!

KRISTJAN PA BO VERJETNO VRTNAR!!
ROŽE IN DREVESA, VSE GA ZELO ZA-
NIMA!!

KAJ KAKA ŽABA SKOČI TUDI NA
OBALO?

BOG POMAGE!! KE JE BLA TAKA VRO-
ČINA AL KAJ??

TUKAJ PA SO SE DOGAJALE ČUDNE
REČI!! NEKATERI SO POSTAJALI NE-
VIDNI!!

IN ŠE NEKAJ ZELO LEPIH ROŽ, PAR-
DOŃ, GRMIČKOV, KI KRASIJO BOTA-
NIČNI VRT!!

KAKA KAČA!! PA NISMO SI OGLEDALI
SAMO ENE, BLO JIH JE VELIKO!! TA PA
JE BILA NEKA POSEBNOST!! AMPAK
VSEENO GROZNA!!

PA MENDA JA NE BO??? NE, SAJ JE ZA
STEKLOM.

JA, TO PA JE PAČ NATALIJA !! OBLEKE
SO JO BOLJ ZANIMALE KOT RAZSTA-
VA KAČ!!

NARAVA JE LAHKO TUDI ZELO UTRU-
JAJOČA. MAJO TU SLADOLED?

UTRUJENE? JA, PA ŠE NA TEKMOVA-
NJE GREMO.

Tanja Matjašič, Natalija Rodošek, 8. b

Sončni grič - maj 2006